N°. 3497. 1858.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement, voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 4 NOVEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 3 November.

Het Budget van Marine heeft dezer dagen aanleiding gegeven tot een vijftal artikelen in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, die nog al indruk gemaakt hebben en, door den *Echo Universel* geprezen zijn om de zaakkennis, die er in doorstraalde. Wij kunnen ons dien indruk verklaren, maar met den lof niet instemmen. Stellingen als deze: *Nederland, bezit geene zeemagt*, stoutweg nedergeschreven in een veel gelezen orgaan, de vertegenwoordiger van den handelsstand in de tweede stad des rijks, moesten de algemeene aandacht opwekken bij een volk, dat zich nog altijd een zeemogendheid gelooft. Maar om zulk een uitspraak te regtvaardigen, dienen er bewijzen geleverd te worden, en die vinden wij in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* niet. De uitspraak staat er als een magtspreuk. Wij hebben de artikelen, welke wij hier bespreken, met de meeste oplettendheid gelezen, en na een onderzoek, voor zoover dit in onze magt stond, vele der daarin voorkomende opgaven onnaauwkeurig bevonden, terwijl menige beschouwing, hoe grondig zij op het eerste gezigt ook schijnt, inderdaad van groote ligtvaardigheid blijk geeft. Wij nemen, vóór dat het Budget van Marine in behandeling komt, de vrijheid een en ander aan te toonen. In zulk een gewigtige aangelegenheid als het al of niet bestaan onzer zeemagt, is het trouwens goed, dat niet ééne stem alleen spreke en het publiek, door het uitblijven van tegenspraak, in den waan brenge, dat zij de waarheid heeft verkondigd.

Er zijn eenige punten in de artikelen der *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, welke wij evenwel met stilzwijgen voorbijgaan. Die punten betreffen feitelijke opgaven, welke wij in zekeren zin op goed geloof moeten aannemen, omdat, tenzij men in een speciale positie verkeert, het niet wel mogelijk is, die met officiëele gegevens te kontrôleeren. De onnaauwkeurigheid van anderen, waarvan het onderzoek onder ons bereik lag, en de ligtvaardigheid, waarmede zij ter neder geschreven zijn, geven ons echter het regt omtrent de juistheid der overigen twijfel te voeden.

Het Rotterdamsche blad zegt, die *daadzaak* (dat Nederland geen zeemagt bezit) te zullen bewijzen met het Budget voor zich en aantoonen dat, wanneer de tegenwoordige minister aanblijft, er geene verbetering te wachten is.

Beginnen wij, even als de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* dit doet, met het laatste.

Het geheele betoog is een strijdschrift tegen den minister, wiens goede bedoelingen, redenaarstalent, en bevriendheid met de Vertegenwoordiging niet in twijfel worden getrokken, maar wiens bekwaamheid als hoofd van het departement van Marine gladweg ontkend wordt.

Zien wij waarom.

De minister is geen *deskundige*, dat hier schijnt te willen zeggen, geen zeeofficier. Immers alles wat er feitelijks tegen het beheer van dezen minister wordt aangevoerd is vroeger reeds onder militaire ministers gezegd, en het is ver van bewezen dat, zoo de minister een militair ware, dezelfde verwijten niet even goed te maken zouden zijn. Wat wordt afgekeurd vloeit niet regtstreeks uit het burgerlijk karakter des ministers voort. De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* hecht een weinig te veel aan het denkbeeld dat, al wijzen de epauletten wel niet juist den graad van bekwaamheid des dragers aan, zonder die epauletten de vereischte bekwaamheid toch noodzakelijk moet ontbreken. Dit mag vrij kleingeestig heeten van een schrijver, welke met veel vertoon van speciale kennis over een speciaal onderwerp artikelen schenkt. De oppervlakkigheid van het groote publiek moge den zwarten rok niet kunnen rijmen met de waardigheid van Marine-minister, en op die uiterlijkheid afgaande zeggen: „Wat weet nu een burger van schepen en werven?" Hij, die dat publiek wil voorlichten, moet niet dezelfde bekrompenheid laten doorschijnen. In weerwil der vooroordeelen van de menigte is het mogelijk dat een partikulier beter stelt dan een advokaat, en even veel kennis heeft van het zeewezen, als een zeeofficier. De officieele graad is niet meer dan een getuigenis, dat de examinatoren het er voor willen houden, dat de bezitter de noodzakelijke wetenschap van zijn vak verworven heeft, geenzins een bewijs dat zij, welke dien graad missen, ook de kennis missen, die zij zouden behoeven, als zij er een examen voor moesten afleggen. Dit brengen wij in algemeenen zin tegen het argument der *Nieuwe Rotterdamsche Courant* in, zonder er voor dit bijzonder geval gevolgtrekkingen uit af te leiden. Wij matigen ons niet aan te beslissen of de minister bekwaam of niet bekwaam is voor zijn ambt, maar komen er alleen tegen op, dat men de afwezigheid van maritiemen rang gelijk stelt met eene afwezigheid van bekwaamheid. Anekdotes over inspektiën, waarmede Jan-maat den draak steekt, (Jan-maat is goed lachs) waarop de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* zinspeelt, doch die zij niet vermeldt, kunnen evenmin als bewijs voor het laatste gelden. Nog herinneren wij dat in Frankrijk, thans een groote zeemogendheid, en zelfs in Engeland, een burger aan het hoofd van het departement van Marine niet zonder voorbeeld is.

Doch zien wij hoe een minister van Marine zijn moet om aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* te behagen. Het blad hangt van zulk een het volgende portret op:

„Een *deskundige*, die uit eigen oogen zien kan, die dezelfde welwillendheid en ondersteuning van de Kamers ondervindt als het tegenwoordig bestuur, en *naast* hem, een kundig aktief vlagofficier, geheel buiten de muren van het ministerie werkende, die even als de inspecteurs van de verschillende wapenen der landmagt, op zijn tijd, de schepen die in of uit dienst komen, inspecteert, rapport maakt hoe hij de betimmering, bemanning, wapening, voeding en kleeding gevonden heeft en de noodige voorstellen tot verbetering doet."

De minister van Marine zou op deze wijze een dubbel-ster worden, en moeijelijk zou het zijn, zonder teleskoop te bepalen, welke van beide de zon, en welke de satelliet was. Immers de vlagofficier wordt *naast*, niet onder of boven den minister geplaatst. Is die *deskundige* een militair, dan zal hij geen ambtenaren *naast*, maar *onder* zich verlangen, en is hij burger, dan zal de militair *naast* hem met ter daad de minister wezen, en hij alleen diens daden met zijn verantwoordelijkheid dekken. Daarenboven is een minister, die goed uit eigen oogen ziet, een droombeeld. De groote kunst van een minister is goed te zien door de oogen van anderen.

Het verwondert ons dat wij den togt, thans onder bevel van den schout-bij-nacht 't Hooft in de Middellandsche Zee ondernomen, door de *N. Rotterdamsche Courant* bestempeld vinden met den naam van „eskadertje spelen." Immers in een artikel, volgend op dat, waarin deze ietwat smadelijke uitdrukking wordt gebezigd, lezen wij:

„Was de minister zeeofficier, dan zoude hij weten, dat in dat jaargetijde daar hevige stormen woeden, die door de kleine ruimte (de Middellandsche Zee, een kleine ruimte voor vijf schepen!) welke de schepen om te drijven hebben, nog gevaarlijker worden."

De kennis, die een zeeofficier op een gewoon burger voorheeft is inderdaad, volgens dit artikel, ontzettend. Moet men nu zeeofficier zijn om te weten, dat het des winters zwaar stormt in de Middellandsche Zee? Elk persoon van middelmatige geografische kunde, minder nog, elk krantenlezer is daarmede bekend; en wij gelooven niet de kundigheden van den minister van Marine te hoog op te vijzelen als wij veronderstellen dat hij, hoewel noch zeeofficier, noch redakteur van de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, wel weten zal dat het s'winters op zee stormt. Doch alle scherts ter zijde gelaten; voor aankomende zeeofficieren — het eskader van den schout-bij nacht 't Hooft heeft vele adelborsten aan boord — zal het toch wel niet nutteloos wezen de zee te bevaren in een tijdvak, dat er orkanen woeden, want in de *manœuvres*, die deze noodzakelijk maken, vinden zij een leerschool, welke nooit het wachtschip, noch togtjes op het Y of de Zuiderzee aanbieden. Nu voegt de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* er wel bij, dat om die stormen de schepen waarschijnlijk in de havens zullen liggen, doch dit is een veronderstelling; niets meer. Wij zijn daarenboven zoo vrij den woordvoerder der *Nieuwe Rotterdamsche Courant* in herinnering te brengen, dat het van oudsher de [illegible] der Hollandsche zeelieden is geweest van zich gedurende het gure jaargetijde op de Middellandsche Zee te durven wagen, en dat hun koenheid in de havens aldaar hoogelijk wordt gewaardeerd. Omtrent togten in dat vaarwater verwijzen wij overigens naar een artikel in de *Revue des deux mondes* (1858). *L'escadre de la Méditerranée*, dat toegeschreven wordt aan de pen van den prins van Joinville, die zeker in zeezaken wel den naam van *deskundige* verdient. Het zal daaruit blijken, dat zulke reizen op andere karakterizeering regt hebben dan die in de uitdrukking „eskadertje spelen" ligt opgesloten.

In de beschouwingen der *N. Rotterdamsche Courant* komen nog meer zulke stoute uitdrukkingen en beweeringen voor, waarvan de meesten het gebrek hebben dat zij daar bloot staan als stellingen, die niet door betoogen worden verklaard, veel minder door bewijzen geregtvaardigd. In een volgend Nommer zullen wij daaraan nog eenige regels wijden.

Men leest in de *Indépendance belge:*

„Volgens berigten uit Rome, dd. 31 Oktober, gisteren avond (1 November) te Parijs ontvangen, en uit goede bron voortkomende, zou de Paus besloten hebben de bepalingen der kanonieke wetten te wijzigen, welke op het doopsel van Israëlitische kinderen betrekking hebben."

Een telegram in het *Handels- en Effectenblad* van heden behelst het volgende:

„De Paus heeft de uitlevering van den jeugdigen Mortara aan zijne ouders bevolen, onder verzekering dat voortaan elke frauduleuze, elke gewelddadige doop ten strengste zal worden geweerd."

Kort na het teekenen van het vredesverdrag te Tien-Tsin hebben wij, in een paar artikelen over de Chineesche aangelegenheden, ons gevoelen te kennen gegeven, dat de Chineesche autoriteiten te Peking zoowel als elders dit traktaat als een doode letter zouden beschouwen, 't welk door hen alleen nageleefd zou worden zoolang de overmagt hen daartoe dwong. In een anglo-chineesch blad *China Overland Trade Report* van 11 September vinden wij eenige nieuwstijdingen, welke deze meening versterken.

Volgens dat blad zonden de sedert den laatsten post ontvangen mededeelingen het den Keizer van China gedaan verwijt van ter kwader trouw te handelen meer bevestigen; immers terwijl de onderhandelingen in het Noorden vreedzaam gevoerd werden, spoorde men de muiters in het Zuiden tot vijandelijkheden aan.

Het traktaat werd den 26ⁿ Junij onderteekend en door den Keizer den 3ⁿ Julij daaropvolgende bekrachtigd. Maar beide feiten zijn in de officiëele krant van Peking niet gepubliceerd, en zoo geheim gehouden, dat zelfs de kommissaris Hwang verklaard heeft onbekend met hunne bijzonderheden te zijn.

Den 4ⁿ Junij voerden de bevelhebbers der Europeesche troepen, die Kanton bezetten, tegen de op eenigen afstand dier stad gelegerde „dapperen" een slecht beraamde onderneming uit, die geheel mislukte en wel op de noodlottigste wijze. Deze, den Keizer bekend gemaakte gebeurtenis, boezemde hem een valsche hoop in, en reeds den 18ⁿ Julij ontvingen de hoofden der oorlogspartij uit Peking het bevel om de „dapperen" te vereenigen en de vreemden te verdelgen.

Aangezien men den datum van dat stuk niet heeft aangegeven, is het mogelijk dat op het oogenblik zijner afzending het traktaat door den Keizer nog niet was geratificeerd, doch het was zeker reeds door de gevolmagtigden der twee natiën onderteekend. Dat krijgszuchtig bevel is niet ingetrokken geworden.

Het met de Vereenigde Staten van Amerika gesloten traktaat bepaalt, dat de Keizer dat stuk te Peking en in de provinciën zal doen afkondigen. Die afkondiging heeft evenmin plaats gehad.

Art. 51 van het traktaat verbiedt, dat men het woord „barbaren" bezige, wanneer er van het Britsche goever-

nement en volk gesproken wordt. Desniettemin behelst het Pekingsch Staatsblad van 25 Julij een edikt, waarbij aan degenen die zich onderscheiden hebben op het oogenblik dat *de barbaren Tien-Tsin aanvielen*, vereeringen worden geschonken.

Het eigenlijke doel van het Chineesche goevernement met zijn gehouden gedrag is gemakkelijk te begrijpen. Men wilde tot elken prijs de Europeërs uit de nabuurschap der hoofdstad verwijderen en haastte zich daarom al de voorwaarden aan te nemen. Men moest de kwade trouw der Mandarijnen verheelen tot het oogenblik, dat de zomer de Peiho zou doen dalen en die rivier niet meer bevaarbaar zou zijn.

Van daar de vertraging der kommissarissen om zich naar Shanghaï te begeven; van daar Hwang's onbegrijpelijke onbekendheid met den toestand. In beide gevallen is men geslaagd, maar nu moet nog de belangrijkste uitkomst verkregen worden, namelijk een strijd tusschen de Europeërs en de oorlogspartij van Kanton, of de onderwerping der Engelschen aan de beleedigingen, welke zij onlangs ondergaan hebben.

Toen lord Elgin Tien-Tsin verliet, was er bepaald dat de Chineesche kommissarissen naar Shanghaï zouden vertrekken, om daar met de vreemde gevolmagtigden konferentiën te houden over de handelsreglementen, de toltarieven, enz. De lord verzuimde waarborgen te eischen, dat de keizerlijke kommissarissen op den vereischten tijd zouden aankomen, en dit verzuim heeft den gegronden twijfel doen ontstaan, of men ooit die kommissarissen zien zal.

De gevolmagtigden van Engeland, de Vereenigde Staten en Frankrijk zijn tegen half-Julij te Shanghai aangekomen en wachten nog, terwijl lord Elgin, niemand ziende verschijnen, naar Japan is vertrokken.

Den 31n Julij deed de kommissaris Hwang te Kanton aan de geallieërde bevelhebbers weten, dat hij van Peking een dépêche had ontvangen, die de sluiting van het traktaat berigtte en hij mitsdien aan de hoofden der oorlogspartij bevel had gegeven de „dapperen" tegen te houden. Den 17n Augustus werd in dien zin een proklamatie opgemaakt; maar 't schijnt dat ze niet is afgekondigd. Hunnerzijds publiceerden de hoofden der oorlogspartij, ten getale van 800, een manifest, onderteekend Lung, Lo en Soo en gedagteekend op den 4n Augustus. Zij betuigden daarbij hunne verwondering, dat zij geen berigt der onderhandelingen hadden ontvangen, maar bewilligden er in om een *schorsing der vijandelijkheden toe te staan en nadere bevelen te wachten.*

Het bevel van den goeverneur van Kanton, 't welk al de te Hongkong en Macao gevlugte Chineezen terug riep, heeft geen ander gevolg gehad dan de komst van ongelukkige hulpbehoevenden, terwijl de rijken wegblijven en er geen handel mogelijk is.

---

§ 1. Bij de overweging in de afdeelingen der Kamer van het VIIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1859 heeft men, wat het vraagstuk van het in stand houden van afzonderlijke Departementen van Eeredienst betreft, zich gedragen aan hetgeen deswege reeds bij het verwante VIde hoofdstuk was verhandeld. Alleen waren er enkele leden, die nog meer bepaald het gevoelen ontwikkelden, dat in de tegenwoordige gesteldheid van ons vaderland, waarvoor men de oogen niet sluiten mogt, wel redenen te vinden waren, die voor het voortdurend bestaan van een afzonderlijk Departement voor de Zaken der Roomsch-katholieke Eeredienst pleiten. Er kwamen, meenden zij, somtijds blijken voor dat de inzigten, wenschen en behoeften van het Roomsch-katholieke deel der bevolking niet zoo volledig en goed bij hoogere en lagere besturen bekend waren als men zou kunnen verlangen. Al ware het om deze reden alleen, moest men er prijs op stellen, dat onder de leden van den Raad van Ministers er steeds één ware, die, in dit opzigt volkomen ingelicht, waar het pas gaf, raadgevende of waarschuwende stem kon doen hooren.

Van de andere zijde werd opgemerkt, dat hetzij in den Raad van Ministers, hetzij bij eenig ander staatsbestuur, geen kerkgenootschap noch eenige godsdienstige stemming of denkwijze een bijzonder orgaan kan hebben.

§ 2. Door eenige leden werd de aandacht gevestigd op de verhooging, die dit hoofdstuk der begrooting jaar op jaar ondergaat. Blijkens de Memorie van Toelichting is die verhooging vooral ook het gevolg van het voortzetten der regeling van de parochiale inrigting der dioceezen en van de daarmede gepaard gaande bepaling der jaarwedde van de dienstdoende geestelijken op het *normaal* bedrag. Er wordt bijgevoegd, dat in 't vervolg voor deze regeling nog *f* 13,000 meer zal noodig zijn. Dit gaf aanleiding tot de vraag, of de hier bedoelde *normale* jaarwedden eenzijdig door de Roomsch-Katholieke Kerkhoofden, dan wel met medewerking en toestemming der Regering zijn vastgesteld. Men antwoordde, dat hieromtrent weinig twijfel kan bestaan, daar volgens vroegere mededeelingen het getal der dienstdoende geestelijken en het bedrag hunner jaarwedden bij koninklijke besluiten zijn goedgekeurd. Geheel overtollig scheen het echter niet, dat de Regering zich op dit punt stellig verklaarde.

§ 3. Uit den staat, die tot art. 9 van dit hoofdstuk behoort, blijkt, dat de Regering de toezegging heeft gedaan om voor het bouwen van *twee* nieuwe kerken en eene pastorie in de gemeente Haarlemmermeer in 1859 en vervolgens uit 's Rijks kas *f* 9000 bij te dragen, terwijl nog daarenboven voor ditzelfde doel uit de provinciale fondsen eene som van *f* 6000 wordt verstrekt. Op zich zelf heeft men tegen dit subsidie geen bezwaar te minder daar de bijdrage van de kerkelijke gemeente betrekkelijk hoogst aanzienlijk is. Maar men heeft toch gemeend te moeten vragen, of het wel volstrekt noodzakelijk was, in eene nieuwe gemeente als deze dadelijk tot den bouw van *twee* kerken over te gaan.

Aanst. Woensdag den 10 dezer zullen de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de afdeelingen een aanvang maken met het onderzoek van het ontwerp van wet houdende bekrachtiging van eenige artikelen der koncessie voor den Noorderspoorweg.

De Hannoversche legatie in de Nederlanden, verzoekt ons het volgende te plaatsen:

„In de laatste tijden heeft zich dikwerf het geval voorgedaan, dat litterarische en kunst-werken, zoowals muziek enz., aan HH. MM. den Koning en de Koningin en Z. K. H. den Kroonprins van Hannover uit de Nederlanden worden toegezonden, zonder dat de inzender daartoe verlof gevraagd en verkregen heeft. De legatie acht zich daarom genoopt hier te herhalen wat reeds vroeger hieromtrent is bekend gemaakt, namelijk dat alle zoodanige *direkte* toezendingen, zonder dat daartoe verlof is gevraagd of verleend, niet in aanmerking zullen worden genomen."

Men schrijft van Emmerik, aan het *H. &. Effectenblad* dd. 1 dezer: „De eerste trein, welke van de winterdienst op den Rijnspoorweg heden morgen te 5 ure 21 min. naar Holland vertrok, telde slechts 6 passagiers. De regeling der vertrekuren van sommige treinen alsmede de 20 pCt. verhooging, schijnen ook in deze streken slechte opname te vinden."

Te 's Bosch is door den gemeenteraad aan den heer P. Kuipers van Velthoven een zilveren medalje geschonken als blijk van erkentelijkheid voor zijn werk over de godsdienstige troebelen van 1566—1570.

Z. M. heeft het ontvangkantoor der direkte belastingen en accijnsen te Minnertsga opgeheven en vereenigd met dat te St.-Jacobi-Parochie, onder voortdurend beheer van den ontvanger J. Damson.

In den *Javabode* van 25 Aug. jl. leest men het volgende:

„Binnen weinige dagen wordt hier het stiefzoontje van den heer Echström, koopman te dezer plaatse, verwacht, dat op een bijna wonderdadige wijze een gewissen dood ontkomen is. Zie hier het gebeurde: Voor ongeveer twee maanden bevond zich het zweedsche schip *Magda* in straat Torres in gezelschap van een nederlandsch vaartuig. De *Magda* had door een of ander toeval lekkaadje bekomen, zoodat alle man in de weer was om het schip te kalefateren, ten einde de reis naar Batavia te vervolgen. De kapitein van het nederlandsch schip begaf zich aan boord van het zweedsche en des namiddags bij zijn vertrek nam hij den jongen passagier mede, zeggende: „„Kom bij mij aan boord, gij loopt hier nu toch in den weg; van avond kunt gij teruggaan."" De zweedsche gezagvoerder stond dit welwillend toe, en de kleine reiziger kwam op deze wijze bij den nederlandschen kapitein aan boord. Tegen den avond echter kwam er een storm op, die den kapitein belette eene boot uit te zetten, ten einde zijn gast weêr terug te bezorgen. Hij bleef dus dien nacht op het nederl. vaartuig, en toen de volgenden morgen aanbrak, was de Zweed in den Oceaan verzonken. Het nederlandsche schip bevindt zich thans te Samarang."

In dien van 28 Augustus echter:

„Kapitein Strömberg van het zweedsche schip *Australië* berigt, dat hij het zweedsche schip *Magda*, van welks vermoedelijk vergaan wij in ons nommer van 21 Aug. jl. melding maakten, den 28 Mei Torresstraat heeft zien passeren, en den volgenden dag, aan deze zijde van genoemde straat, met alle zeilen in top heeft ontwaard. Het is dus te vermoeden, dat genoemd vaartuig, lekkaadje bekomen hebbende, in een der kleine havens van Australië is binnengeloopen."

Z. M. heeft, op zijn verzoek, eervol ontslagen: als lid der prov. komm. van geneesk. onderzoek en toevoorzigt te Groningen, dr. J. Visscher, en tot lid dier kommissie benoemd dr. J. Bosman Tresling; benoemd: tot ontv. der in- en uitg. regten aan het expeditie-kantoor Strijbeek (Noord-Brabant), G. van Heusden.

's GRAVENHAGE, 3 Nov. Gisteren middag heeft er bij Z. K. H. den prins van Oranje een groot diner plaats gehad.

— Heden hebben de leden van het genootschap Groot St. Hubert zich op de goederen van Z. K. H. prins Frrderik der Nederlanden vereenigd, en aldaar naar den vogel geschoten. Aan de leden is op het buitengoed Bakkershagen van Z. K. H. een déjeuner aangeboden. Des namiddags hebben de leden zich aan een vriendschappelijken maaltijd in het *Hôtel de l'Europe* vereenigd, waarbij HH. KK .HH. de prins van Oranje en prins Frederik tegenwoordig waren.

GORINCHEM, 1 Nov. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 7.80 a *f* 9.80. Rogge *f* 5.60 a *f* 6.60. Gerst *f* 4.80 a *f* 5.60. Haver *f* 3.— a *f* 4.90. Boonen *f* 7.60 a *f* 9.40. Zaad *f* 12.— a *f* 13.— Boter *f* 1 a *f* 1.10 het Nederl. ℔. Kaas *f* 16 a *f* 20.— Eijeren *f* 3 de 100 stuks. Aardappelen *f* 1.50 a *f* 1.80 het mud.

De graanhandel was levendig bij goeden aanvoer. De veemarkt was weinig beduidend en waren de prijzen steeds dalende. Vette varkens golden 40 cts. het Ned. ℔.

ARNHEM, 2 Nov. Gisteren heeft de regtbank hier ter stede de volgende beslissing genomen: Zekere C. K., vreemdeling, te Mainz, groothertogdom Hessen, geboren, en niet genaturalizeerd in Nederland, had omstreeks drie jaren geleden, hier ter stede een bier- en koffijhuis opgerigt. Nadat deze zaak ruim achttien maanden bestaan had, verklaarde hij zich in staat van faillissement, welk faillissement, nadat een voorgesteld akkoord van zes pCt. was verworpen, is geliquideerd met drie en een half pCt. per honderd. Na de uitbetaling en ontslag van den kurator, heeft een der krediteuren, gezegden C. K., op grond dat hij was vreemdeling, zonder vast verblijf in Nederland, (hebbende hij zijne woonplaats te Arnhem verlaten), na bekomen verlof van den fungerenden voorzitter der regtbank, in gijzeling gesteld en hem daarop tot van waarde verklaring der gedane gijzeling gedagvaard.

De regtbank heeft echter dien eisch niet onvankelijk verklaard, op grond dat de staat van faillissement, ook tegenover den vreemdeling, zelfs geen vast verblijf in Nederland hebbende, geen ander regt gaf, als dat uit de bepalingen van artt. 886 en 887, wetboek van koophandel, voortvloeijende, en dat aan dezelve, door de meer algemeene bepaling, van art. 586, § 10, en art. 768, wetboek van burgerlijke regtsv., niet werd gederogeerd.

's HERTOGENBOSCH, 2 Nov. In den avond van 31 Okt. is, nabij de Zuid-Willemsvaart, een houten molen door een rukwind omgeworpen. De personen, die er zich op bevonden, vreesden er niet levend te zullen afkomen. Gelukkig kwamen er spoedig rukwinden van eene tegenovergestelde zijde, waardoor de molen weder in zijn verband werd hersteld.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Nov. De *Diario do Goberno*, het Portugeesch goevernementsblad, behelst de nota betreffende de schikking van het konflikt tusschen Frankrijk en Portugal.

Daarin wordt hetgeen vroeger nopens den loop der onderhandelingen is gezegd bevestigd, als: de weigering der Portugeesche ministers, om de zaak aan het oordeel der regtbanken te onttrekken; hun voorstel om tot de scheidsregterlijke beslissing eener derde mogendheid over te gaan, die door den Keizer der Franschen zou benoemd worden; het ultimatum van graaf Walewski, die de teruggave van de *Charles Georges* en de invrijheidstelling van den kapitein eischte vier en twintig uren nadat de Fransche schepen de Taag zouden hebben verlaten; de tusschenkomst van den Koning der Nederlanden ter bepaling van de vergoeding; en ingeval van verwerping dezer voorwaarden, afbreking der diplomatische betrekkingen en bevel aan admiraal Lavaud, „om de hangende zaak op te lossen"; eindelijk de verklaring van het Portugeesche goevernement, dat, volhardende in de overtuiging regt te hebben, doch de onmogelijkheid erkennend het te doen gelden, het de groote verantwoording van voor de gebiedende eischen van Frankrijk gezwicht te hebben tegenover het land op zich neemt, en daar de bemiddeling van de regtsquæstie, de eenige die 's lands eer gold, geweigerd was geworden, het aan Frankrijk overliet om ten aanzien der geldelijke vergoeding naar goedvinden te handelen, wijl het ook om dezelfde redenen zich aan dezen eisch onderwerpt, als aan de vorigen.

Dit is zeer duidelijk en men kan nu de waarde beoordeelen van sommige verklaringen in eenige bladen voorkomende, waarbij beweerd werd, „dat het hof te Lissabon, door de voorgelegde stukken en de loyale verklaringen van wege Frankrijk overtuigd is, dat de *Charles Georges* onwettig opgebragt was; dat men Frankrijk moet prijzen voor zijn geregtigheid en eerlijkheid; dat het niet waar is, dat het Portugeesche goevernement tegen de teruggave van het schip geprotesteerd heeft, evenmin als dat het verklaard heeft door die teruggave voor overmagt te zwichten." 't Is waar dat de Diario de [illegible] voor overmagt te zwichten" niet

gebruikt, maar de zin zijner verklaring is duidelijk en het protest aan geen twijfel onderhevig.

— De vervolging tegen den graaf de Montalembert is op dit oogenblik het onderwerp aller gesprekken. Overal, ook in het paleis van justicie, heeft de mare er van groot opzien gebaard, en wel het meest bij den heer Chaix d'Estange, de prokureur-generaal, wien men, naar men zegt, zijn oordeel niet heeft gevraagd, zoo als gebruikelijk is in zulke gewigtige aangelegenheden.

Algemeen, zegt een korrespondent, wordt deze maatregel als een politieken misslag beschouwd, welken niemand, het minst het keizerlijk bestuur, voordeelig kan zijn. Immers, waar moet het met een regering heen, die ondanks de „groote beginselen van 89", in den toestand geraakt om een *vol-Tory*, zooals de heer de Montalembert, als een revolutionnair op dezelfde bank van beschuldiging te brengen, welke Proudhon zoo even verlaten heeft!

— Wat de *Morning Chronicle* heeft gezegd nopens de bedoeling van Keizer Napoleon, om van het stelsel der immigratie van negers af te zien, en aan welk berigt weinig geloof werd gehecht, wordt nu door de *Patrie* en den *Pays* inderdaad gelogenstraft. Minder dan ooit, zoo leest men in die bladen, is het keizerlijk goevernement voornemens van een regt af te staan dat hem betwist wordt en 'twelk het krachtdadig wil handhaven. Maar het zal de ongeregeldheden onderzoeken, waarvan in de uitoefening van dien handel misbruik worden gemaakt.

— Aan een uit Mornas, door den prefekt van Vaucluse aan den minister van Oorlog gerigte dépêche, dd. 28 Okt. is het volgende ontleend:

„Graaf de Chanaleilles, voormalig overste bij het 68e linieregiment, betrok eenige maanden geleden zijne woning te Mornas. Sedert kort had hij zich aan overdrevene godsdienstige denkbeelden overgegeven, 'tgeen spoedig in een soort van krankzinnigheid veranderde, welke te gevaarlijker was, daar de officier een zeer driftigen en prikkelbaren aard bezat. Zijne gade trachtte, aanvankelijk alléén, met bewonderenswaardigen moed haren echtgenoot te bedwingen; doch eindelijk ging zij er toe, over hare behuwdmoeder, de gravin de Chanaleilles, en den generaal de Salles, halvebroeder van den heer de Chanaleilles — beide zonen van den graaf de Chanaleilles — van den toestand kennis te geven. Gisteren kwamen beiden te Mornas aan. De krankzinnige had er in bewilligd met zijne familie naar Parijs te gaan, en mevrouw de Chanaleilles, zijne moeder, verliet des avonds ten zes ure Mornas om den nacht te Montbeliard door te brengen. Ten acht ure 's avonds begaf zich mevrouw de Chanaleilles, de dochter, met generaal de Salles voor een oogenblik naar de met haar bevriende familie de Vincenty.

De heer Chanaleilles, die toen in zijne kamer bad, stond plotseling op en zijne vrouw niet ziende, riep hij dat men haar geroofd had. In de vreeselijkste woede doorliep hij het huis, greep een revolver met zes loopen en loste twee schoten, die zijne keukenmeid en een persoon op de straat ligt wondden. Mevrouw de Chanaleilles en de generaal ijlden toe. De laatste wierp zich op zijnen broeder om hem te ontwapenen. Maar het gelukte den heer de Chanaleilles, zijne hand, welke het wapen hield, los te wringen en te schieten. De kogel trof den generaal in de linkerzijde en hij zonk neêr. De heer de Vincenty en een ander persoon maakten zich van den razende meester en leverde hem aan de middelerwijl toegesnelde gendarmes over. De generaal ontving in het huis van den heer Vincenty, werwaarts hij nog had kunnen gaan; geneeskundige hulp, doch de kogel is tot hiertoe nog niet uit de wond kunnen gehaald worden. Des generaals toestand schijnt voorloopig niet gevaarlijk; hij heeft een weinig koorts en is bij zijn volle bewustzijn..... Ik ben met mevrouw de Chanaleilles overeengekomen haren man naar het gesticht van Mont de Vergues te vervoeren. Sedert gisteren is de rampzalige in de kazerne, waar hij streng bewaakt wordt. Hij herkende ons toen ik hem in het gezelschap van den onderprefekt bezocht. Zijn krankzinnigheid is van zonderlingen aard. Hij zeide ons, dat hij bevel had ontvangen, tegen den opstand te Mornas te vechten: hij had zijn pligt gedaan en is er trotsch op."

Latere berigten melden, dat de generaal de Salles aan zijne wonde bezweken is.

— Uit Madrid verneemt men, dat de verkiezingen in Spanje voor nieuwe leden der Cortes algemeen ten voordeele van het goevernement zijn uitgevallen. Dit is vooral in de provinciën het geval. Te Madrid heeft de oppositie de zege behaald; maar aangezien men niet juist weet of hier de progressisten of reaktionnairen worden bedoeld, en men zegt dat beide partijen zich verbonden hebben en de eersten het talrijkst zijn en den meesten invloed oefenen, zoo is het waarschijnlijk dat aan deze de overwinning is gebleven.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Okt. De meeste Londensche weekbladen, onder anderen de *Observer* en de *Presse* paren zich aan die dagbladen, welke bereids het tegenwoordige kiesstelsel tegen de denkbeelden van den heer Bright verdedigd hebben. Ondanks die heftige bestrijding twijfelt niemand dat, wanneer de houding van den heer Bright in de debatten zijne partijgangers aanmoedigt om hun hervormings-stelsel door te zetten, de tegenwoordige hoofden van het kabinet een moeijelijke taak zullen hebben te verrigten om tot eene toenadering en schikking te geraken.

— De *Morning-Herald* bestrijdt de beschuldiging van den *Times* tot het goevernement gerigt. Het heeft Portugal volstrekt niet aan zijn lot overgelaten. Aangezien Frankrijk de officieuze tusschenkomst van Engeland door het Portugeesche ministerie verzocht, afwees zoo vermogt het kabinet-Derby in deze zaak niets meer. Nooit heeft de *Morning-Herald* de immigratie der negers, zooals die door Frankrijk is georganizeerd, goedgekeurd; bereids hadden lord Malmesbury en diens voorganger diplomatische vertoogen bij het kabinet der Tuilleriën daartegen aangevoerd. Wat overigens de opbrenging van de *Charles Georges* betreft, het ministerieël blad erkent, dat het schip, door den aan boord zijnde kommissaris van het Fransche goevernement beschermd wordende, het aan de Fransche overheid moest zijn overgegeven, om vervolgens de zaak langs diplomatischen weg te behandelen. Zedelijkerwijs kunnen de handelingen van het schip niet verdedigd worden, maar Frankrijk had de wet in zijn voordeel. Uit een politiek oogpunt, zoo meent het blad, kon Frankrijk geen grootere feil begaan, dan zijne adhæsie te weigeren aan beginselen, die bij het Parijsche verdrag schier de eenige zijn, waarover de onderteekenaars van dat verdrag zich mogen geluk wenschen.

— De uit Kalkutta ontvangen tijdingen van 22 September zijn van weinig belangrijkheid. De toestand in Indië was noch verbeterd nog verergerd.

De Engelschen waren ijverig bezig met de toebereidselen voor groote militaire operatiën. De goeverneur-generaal had zich regtstreeks tot lord Elgin gewend met verzoek hem de Engelsche krijgsmagt in China te zenden, hem tevens verwittigende dat hij dra desbetreffende bevelen uit Londen zou ontvangen.

Dienvolgens zou er besloten zijn dat generaal Straubenzee en de onder zijne bevelen staande troepen, behalve een bataljon infanterie van 400 man Sepoys, zich zouden gereed maken om tegen half Oktober naar Kalkutta te vertrekken. De Engelsche zeemagt in China zou van 78 tot 30 schepen verminderd worden, en Kanton, onder het bevel van lord Seymour verlaten om in Indië aan de krijgsoperatiën deel te nemen.

Volgens uit Hongkong ontvangen berigten van 11 September had lord Elgin in Japan een zeer voordeelig verdrag met dat land gesloten. Hij was aan het hof te Jedda met groote eer ontvangen, en in des Keizers tegenwoordigheid toegelaten. Die bepalingen van verdrag moeten gelijk zijn met die vroeger aan de Vereenigde Staten en Rusland verleend.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 2 Nov. Al de leden van het kabinet hebben hunne portefeuilles ter beschikking van den prinsregent gesteld; dat besluit, waaraan hooge invloed niet vreemd schijnt, wordt beschouwd als het begin der vorming van een liberale administratie. Het denkbeeld van een overgangsgoevernement vindt geen geloof meer, vooral sedert men weet dat de heer von Schleinitz, voormalig minister van Buitenl. Zaken, hier is aangekomen en wel, naar men zegt, als door den prins-regent ontboden.

Ook geeft de komst van den prins van Hohenzollern Sigmaringen, die ook tot de liberale partij behoort, meer steun aan de hoop, welke de tegenwoordigheid van den heer von Schleinitz heeft doen ontstaan. Men vermoedt dat aan den prins van Hohenzollern de vorming van een nieuw kabinet zal worden opgedragen.

— Men leest in de *N. P. Zeit.*, een protestantsch blad, de volgende korrespondentie uit Rome:

„Ik geloof dat ik de verklaring der zaak-Mortara heb en zal ze u eenvoudig mededeelen. Op zich-zelve is zij van weinige beteekenis, en kende men in Frankrijk en Europa de Joden te Rome beter, de dagbladen zouden het vermijd hebben er zooveel ophef van te maken. 't Was voor het Fransche goevernement een gunstige gelegenheid om de Pauselijke Regering een weinig te verontrusten. Het veroorloofde den dagbladen veel geschreeuw te maken om later den storm te bezweeren, zooals Karel V, die, terwijl hij den Paus in den Engelenburg gevangen hield, processiën voor zijne bevrijding deed. Rome weet wat er van de zaak is en is niets minder dan ongerust. Het hoofdbezwaar van het Fransche goevernement is de tegenwoordigheid te Rome van den prelaat de Mérode — jongsten zoon van wijlen den vermaarden Belgischen minister van Staat graaf Felix de Mérode — en diens invloed op den Paus; hij bezit diens vertrouwen meer dan dat van den kardinaal Antonelli.

„Zijn invloed heeft twee oorzaken: de uitstekende hoedanigheden van den heer de Mérode en het geschenk van 50,000 franken dat hij jaarlijks den Paus doet ten dienste der gevangenissen te Rome, waarvan hij de geestelijke direkteur is. Alle pogingen der Fransche diplomatie om den graaf de Mérode te verwijderen waren vruchteloos. De heer de Mérode is konstitutionneel; hij deelt de denkbeelden van graaf de Montalembert (zijn schoonbroeder) en bijzonderlijk diens gevoelens ten aanzien des keizers.

„Hij gaat nog verder, hij vereenzelvigt Frankrijk met den Keizer en is somwijlen onheusch jegens de Franschen. Verscheidene Fransche priesters werden door zijn toedoen van hier verwijderd, en hij bewerkte de opheffing van het gesticht „der broeders" om van geen andere bewijzen zijner antipathie te spreken. Weinig scheelde het of het was hem gelukt ook de opheffing van het Fransche seminarie door te zetten. Het Fransche goevernement heeft verscheidene malen op zijn verwijdering aangedrongen, doch vruchteloos. Van tijd tot tijd maakt het een weinig rumoer om Rome te beangstigen. Doch 't zal niet baten. Graaf Rayneval (voormalig Fransch gezant te Rome) zou misschien beter zijn geslaagd; hij had invloed en werd bovendien gesteund door pater Naurez, die met al de geheimen van het Vatikaan bekend was. 't Is geheel anders met den tegenwoordigen gezant, den hertog de Grammont, die weinig van den tegenwoordigen toestand en de personen schijnt te kennen. Kortom, hier wordt algemeen geloofd dat het Fransche goevernement om de gezegde redenen aan de dagbladen veroorloofd heeft over die zaak zoo veel geweld te maken."

(Men mag gerust aannemen, dat hetgeen het Duitsche blad hier over den invloed van den heer de Mérode verhaalt, te ver gaat, welk ook het aanzien zij, waarin die geestelijke bij het hof van Rome staat.)

BELGIE.

BRUSSEL, 2 Nov. Eergisteren, zoo schrijft men uit Gembloux, werd aan het spoorweg-station dezer plaats een diefstal van negen honderd franken gepleegd uit een goederenwagen. De policie deed dadelijk de noodige nasporingen, maar zonder eenig gevolg; doch den volgenden ochtend vond men den zak met het geld in den kelder van den kommissaris van policie. Er ontbraken slechts twee franken aan de som; en met een veranderd schrift waren er eenige regels aan toegevoegd, waaruit bleek, dat de ontvreemder, berouw over zijn misdrijf gevoelende, den zak des nachts door het keldervenster van den kommissaris had geworpen.

— Zaturdag zijn bij Maubeuge twee goederen-treinen tegen elkander gereden. De lokomotief van een der treinen werd uit het spoor geslagen en zonk tot ruim een el diepte in het zand, vijf waggons, waarvan vier met koke, werden verbrijzeld; de kondukteur en een ander beambte, die zich in den vijfden wagen bevonden werden gedood, hunne lijken waren vreeselijk verminkt. De machinist en de stoker kwamen er met eenige ligte kneuzingen af. De andere trein leed slechts geringe schade.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 3 November.

BEVALLEN (30 Okt.): L. C. Anderson Miltner, geb. Hugues, D. —(31 Okt.): C. P. Welman, geb. Cruys, dooden Z.

OVERLEDEN (28 Okt.): L. F. Teixeira de Mattos, geb. Mendes, 41 j.-G. Keuchlein, geb. Drost, 36 j.-R. G. Snoek, 15 m.-H. Borghorst, 65 j. —(31 Okt.): C. P. Welman, geb. Gruys, 31 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55½	2/m. Livorno	*f* 39⅛
Zigt „	„ 56	„ Napels	„ 80¼
2/m. Bordeaux	„ 55¼	3/m. Petersburg	„ 1.70½
½/m. „	„ 55⅝	6/w. Weenen	„ 110¾
3/m. Madrid	„ 238	„ Augsburg	„ 35½
„ Cadix	„ 240	„ Frankfort	„ 99
„ Sevilië	„ 237	2/m. Hamburg	„ 34⅞
„ Bilbao	„ 237	Zigt „	„ 35$\frac{1}{16}$
„ Lissabon	„ 40⅞	2/m. Londen	„ 11.60
„ Porto	„ 40⅞	Zigt „	„ 11.67½
2/m. Genua	„ 45¾	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 2 Nov. België 2½ pc. 56.87½g; 4½ pc. 99.75; Metal. 82p; Nation. 82.06¼g; Spanje 1½ pc. 29.62½p; 3 pc. 41.25g.

LONDEN, 2 Nov. Cons. 98; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 20⅛; 4½ pc. Peru 91⅛; 3 pc. id. 71¾; 4½ pc. id. doll. bonds 78½; Grenada uitgest. 5⅞; id. werkelijke 20¾; 5 pc. Venezuela 40¾; 2¼ pc. id. 14⅛; 5 pc. Port. 47⅛; 3 pc. Spanje 47; 1½ pc. id. 30⅝; Amortiz. —; Coupons 6½; 4½ pc. Russen 102½; 5 pc. id. 113; 2½ pc. Holland 66¼; 4 pc. id. 101; Illinois Shares 77, id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 94⅞; Ecuador 15⅜.

WEENEN, 2 Nov. Met. 5 pc. 86.20; Nat. 86.90; Bank-Aktiën 996; Noord-Bahn akt. 75.10; Credit Anst. 242; O.-Fr. Spoorw. akt. 70.50; Saltzb. 97.65; Lomb. Venetiaans. 126; Wissel op Londen 3/m. 10.25; Goud 3; Zilver —.

BERLIJN, 2 Nov. Stiegl. 5de serie 104; 6de id. 108; Rusland 5 pc. 110⅜; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100⅜; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19⅝, Parijs 79⅝, Hamburg 150½, Amst. 142¼, Petersburg 98⅞, Diskonto 5.

HAMBURG, 2 Nov. Mexikanen 5⅜, Spanje 3 pc. 38¾; 1½ pc. 28⅜, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank 97¼, Noord-Duits. bank 87⅜, Wissel op Londen kort 12.04¾; 3/m. 13.03⅝, Amsterd. 35.70, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 2 Nov. Metalliek 5 pc. 80¾, Spanje 3 pc. 41; 1½ pc. 30, Wissel op Londen 116⅞, Weenen 117¾, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 5.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		2 NOV. 4½ u.	a		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 „		„		
Nedert., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63¾	„	63⅞	63 13/16
Dito Dito	3 „	75⅜	„	75 7/16	
Dito Dito	4 „	97⅞	„	98 1/16	98
Amortisatie-Syndikaat	3½ „		„		
Aand. Handel-Maatsch.	4½ „	142	„	142⅛	
Oost-Ind. Leening	4 „	97½	„	97¾	
Aand. Holl. Spoorweg			„		
Leening idem	4½ „	100⅜	„		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „		„		
Maatschappij van Weld.	4 „		„		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ „		„		
Dito *Rothschild*	2½ „		„		
Frankrijk, Certifikaten	3 „		„		
Spanje, Obligatiën	1½ „	29 13/16	„	29⅞	29⅞
Dito	3 „	45½	„		
Dito Binnenlandsche	3 „	40½	„	40¾	40 9/16
Amortisable Schuld		10 5/16	„	10¾	10½
Bewijzen Coupon		6⅛	„	6 3/16	
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			„		
Portugal, Obligatiën	3 „	45 15/16	„	46 1/16	46
Dito 1856	3 „	44 13/16	„	44⅞	
Uitgestelde		29½	„	29⅝	
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 „	105½	„		
Dito bij idem 1826/1829	5 „	103⅜	„		
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	90¾	„	91	
Dito bij idem 1840	4 „	85	„	85 1/16	85 1/16
Dito bij *Stieglitz*	4 „	84⅞	„		
Dito Nieuwe	4 „		„		
Dito 5de Serie	5 „	97¾	„		
Dito 1855, 6de Serie	5 „	101 15/16	„	101⅞	101 11/16
Dito Adm. te Hamburg	5 „	98⅝	„		
Dito dito te Londen	5 „		„		
Dito dito dito	4½ „	98	„		
Inschrijv. in Assignatiën	6 „	65⅝	„		
Certifikaten van dito	6 „	65 9/16	„	65⅝	
Spoorweg Aktiën	5 „	75	„		
Polen, Aand. 1836, fl. 300			„		
Obligatiën	4 pCt.	84 5/16	„	84⅜	84 5/16
Pruissen, Oblig.	4½ „		„		
Aandeelen 1854	3½ „		„		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „		„		
Dito dito	4 „		„		
Dito Metalliek	5 „	77⅞	„	78 1/16	77⅞
Dito Rente Amsterdam	5 „	87	„		
Dito Nationale 1854	5 „	77 15/16	„	78 1/16	78
Dito dito	2½ „	39⅝	„	39¾	39 11/16
Weener Bankaktiën	*f*	1120	„		
Dito Aand. fl. 250, 1839	„	393	„		
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt	328½	„		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			„		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 „		„		
Dito bij *Rotschild*	5 „		„		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 „	100⅝	„		
Dito	3 „		„		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 „	100	„		
Dito 1839 van £ 100	5 „		„		
Dito 1843 „ „ 100	5 „		„		
Dito 1852	4½ „		„		
Sardinië	5 „		„		
Peru, Geldl. 1854	4½ „		„		
Dito te Parijs	„		„		
Ecuador, Oblig. 1855	1 „	15 1/16	„	15¼	
Venezuela, dito 6 pCt thans	4¾ „	39⅛	„		
Dito Uitgestelde	2¼ „		„		
Grenada, Obligatiën	3¼ „	18⅜	„	18½	
Dito Uitgestelde		5⅝	„		
Mexiko, dito	3 „	18½	„	18¾	18½
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	*f*		„		
Dito dito Lr. B	„		„		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		„		
Amerik. Bank-Aktiën			„		
Illinois Spoorw Aandeelen		77	„	exd.	
Dito Oblig. Constr Bons	7 pCt.	84¾	„		
Louisiana	5 „		„		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 „	3 15/16	„	4	

Handel-Maatschappij kontant 141⅞; Russische Spoorweg doorgef. 245½.

Op weinig uitzondering na was de markt in de meeste fondsen nagenoeg onveranderd. Voor Spaansche was echter tot eenigzins verbeterde koers gelegenheid tot plaatsing.

Koers van het Geld. Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ 4 pCt., Diskonto 3½ pCt.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 3 Nov.

Tarwe zonder handel.

Rogge onveranderd: 118, 119, 120 ℔ Petersburger *f* 174, *f* 176, 178.

ROTTERDAM, 2 Nov. Tarwe: 164/2 ℔ jarige Bovenl. Ris *f* 295; 165/2 ℔ n. dito dito *f* 300; 166/2 ℔ n. Bovenl. *f* 300. — Rogge: 154/2 ℔ Koningsb. *f* 195.

SCHIEDAM, 2 Nov. Rogge. Verkocht: 145/2 ℔ ji. Archangel *f* 180 6/w. — Gerst: 133/2 ℔ Zweedsche *f* 176 3/m. — Moutwijn *f* 14,—; Jenever *f* 19,50; Amst. Proef *f* 20,75 per Ned vat zonder fust, zonder de Belasting. Spoeling *f* 1,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 2 Nov. Duncan, Carolina, Sunderland.
HELVOET, 2 Nov. Monager, Valetta, New-York.

UITGEZEILD:

TEXEL, 3 Nov. Besier, Elisabeth Antoinette, Batavia. - Meijer, Egmond, Suriname.
HELVOET, 2 Nov. Van Wagtendonk, Speculant, Fernambuck.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 3 November, in lading naar:

Wezel en Ruhrort.	A. Balck, Alma.
Frankfort.	F. Proest, Frankfort N°. 10.
Keulen.	A. Weingarts, Cöln N°. 15.
Duisburg.	J. H. Havens, Twee Gezusters.
Maintz.	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Dusseldorp.	J. D. van Duinen, Goede Hoop.
Mannheim.	A. Bauduin, Urania.
Ludwigh., Mannh. en Heilbron.	H. Fritz, Ludwighafen N°. 5.

AMSTERDAM, 27 Oktober, vertrokken naar:

Duisburg.	W. Stempel, Mercuur.
Mainz.	F. Leydecker, Mainz N°. 2.
Keulen.	Th. Kamps, Cöln N°. 21.
Dusseldorp.	B. K. Blaauw, Vrouw Wimpke.
Mannheim.	J. Otten, Beauharnais.

Rijnhoogte ARNHEM, 2 November 5 p. 4 duim.
KEULEN, 2 „ 4 vt. 6 „

Advertentiën.

(721) Heden overleed plotseling mijne geliefde Echtgenoote ELISABETH GERSON, in den ouderdom van bijna 73 jaren, diep betreurd door mij, onze kinderen, behuwdkinderen en kleinkinderen.

J. C. VUISTING.

RIJPWETERING, 30 October 1858.

Men vraagt, om zoo spoedig mogelijk in functie te treden, een **R. C. Hulp-Onderwijzer,** die in staat is het Fransch en de Piano te onderwijzen. Brieven *franco*, Lett. Z. aan de Redactie van *de Tijd*, Noordh. Courant te Amsterdam. (725)

Gansch Nieuw!

Het Castiliaansche Rijk, dat sedert geruimen tijd niet veel beters van zich liet hooren dan moorden, rooven, doodslagen, staatsverdelgingen en muiterijen, bezat in zijnen schoot toch nog iets beters, hetwelk het zelfs tot heden niet kende. Op de bergen van Oud-Cartagena groeit een Kruid, heilzamer dan de schat der Metalen, waarvan deze zwanger zijn; een kruid door de waarde van zijnen inhoud niet te betalen, een kruid waarnaar de menschheid steeds vergeefs zocht, een kruid, nimmer gekend, want wie zou voor rijkdom een kalen kruin begeren. De Olie uit deze planten bereid en in den handel gebragt onder den naam van Oud Cartagena's Berg-Plantenolie, gaat onmiddelijk het uitvallen van het haar tegen, bevordert den groei en doet nieuwe wortels ontspruiten; het wordt verkocht voor 60 cents het fleschje, uiterst netjes en omwonden met een biljet ter gebruiksaanwijzing, onderteekend door den Hoofd-Depôthouder A. BREETVELT Az., te Delft.

Verdere Depôts:

H. J. Renken, Amsterdam, hoek Vijgendam en Warmoesstr.	L. Sakkers, Vianen,
Albt. Oosterbaan, idem, Leydschestraat, in de Vlijt.	W. J. van Gameren, Leerdam.
Mej. C. J. Blank, idem, Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.	H. den Oude, Zoetermeer.
J. H. Keller, Rotterdam, Weste Wagenstraat.	A. K. Beausar, Sommelsdijk.
A. Reijnhardt, Rotterdam, Hoogstraat bij de Oostpoort.	W. van Asten, Helmond.
N. J. Sanders, Leiden, Haarlemmerstraat.	M. Smeur, Bergen op Zoom.
J. J. Vollaerts, Woerden.	Mej. v. Ravensteijn Donkers, 's Bosch.
Iseriëf en Comp., 's Hage, Veenestraat, in de Prijslijst.	L. Hoozen, Klundert.
Wouter Pleijsier, Vlaardingen.	Mej. de Wed. A. A. Knikknie en Zoon, Schijndel.
D. Been, Brielle.	A. Schravendijk, Hilversum.
W. Bares, Gorinchem.	H. en B. Wiebels, Purmerend.
A. D. Elven, Dordrecht.	G. H. Wubbe, Nieuwe diep.
P. Bouwens, Oud-Beijerland.	J. B. Upmann, Barsingerhorn.
W. A. Hoek, Hoogstr. Schiedam.	S. Keet, Schagen.
Mej. de Wed. Bosman, Gouda	H. J. Teunissen, Gierstraat, Haarlem.
Gebr. Kaufing, Gouda.	D. Boots, Alkmaar.
A. de Vink Sr., Boskoop.	Gebr. Frese, Enkhuizen.
A. van der Doef, Wateringen.	J. H. van Hagen, Kampen.
Mej. de Wed. Redeker, Naaldwijk.	K. Timmermans, Steenwijk.
L. Kruijk, Poeldijk.	A. J. van den Berkhof, Utrecht.
	M. J. C. Ham, idem
	Gebr. van Dijk, Soest.
	Gebr. van Dijk, Baarn.
	Philip Meijer, Amersfoort.

(641)

Magazijn van Galanteriën.

De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat bij hem steeds voorhanden zijn: **Sterke** en **Warme Viltpantoffels** in diverse kleuren, echt **Amerikaansche Overschoenen, Turfmanden, Haardstellen,** enz.

Heden ontvangen eene groote partij **Moderateurlampen,** tot zeer lage prijzen.

De nieuwste modellen **Brittania Metalen Serviezen,** van de beste qualiteit, elegante Bronzen en Verguldem **Pendules,** van *f* 12.— tot *f* 200.— **Spiegels** met Mahonij en echt Verguldem Lijsten, welke men steeds na alle maten kan vervaardigd krijgen.

P. J. HUINCK,

(727) Utrecht, Lijnmarkt, E 36 en 37.

REVALENTA ARABICA.

Van alle zijden komen de gunstigste berigten in over de genezingen door **DU BARRY'S REVALENTA** verkregen; *lijders die 20 jaren aan obstructie, maagzuur, misselijkheid en slechte spijsvertering geleden hebben, zijn er volkomen door genezen, anderen die lang kwijnden en geheel verzwakt en vermagerd waren, zijn er gezond en sterk van geworden; de bleeke, tanige huid der ziekte verandert zij spoedig in den frisschen blos der gezondheid, ouden van dagen heeft zij weder jong en vrolijk, sukkelende kinderen sterk en tierig gemaakt.* Duizenden danken der Revalenta hunne gezondheid, men leze slechts de Attesten der genezenen, in gulle goedhartigheid menschlievend afgegeven, om ook anderen den weg ter genezing te wijzen.

De **REVALENTA** is geen medicament, maar een voedsel, dat als ontbijt, tusschenuurtje, middagmaal of avondmaal kan gebruikt worden en niet meer, dikwijls minder kost dan de spijzen die zij vervangt; men kan dus met regt zeggen, dat de genezing door Revalenta **NIETS KOST.**

ARIE BALDER Czn., te Broek op Langendijk, is van eene langdurige borstkwaal door Revalenta genezen, en is thans veel sterker en gezonder van gestel.

De Dochter van J. VAN VAALEN is door de Revalenta van derdendaagsche koorts genezen.

Het 14jarig Meisje, Dochter van den Tuinbaas E. DIKS, is door het gebruik der Revalenta van eene ernstige maagkwaal genezen.

De Heer C. RIKKERS, te Groningen, berigt ons, dat een Horologiemaker aldaar, door het gebruik van slechts ééne Bus Revalenta, van een hardnekkigen hoest is hersteld.

De Vrouw VEENSTRA, Geb. BOVENKAMP, te Noordwolde, na vruchteloos de Medicamenten van den Geneesheer gebruikt te hebben, dankt aan de Revalenta hare eindelijke genezing van eene hevige maagkramp.

De Heeren J. A. KLINGER & C°., te Rotterdam berigten, dat eene Dame aldaar, die lang aan eene ziekte sukkelde, waarvoor geen kruid gewassen scheen, door de Revalenta genezen is.

De prijs der **REVALENTA** is; Kleine Bussen 87½ Ct., 1 ℔ *f* 2, 2 ℔ *f* 3.50, 5 ℔ *f* 8, 12 ℔ *f* 16.

Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt, wordt Gratis afgegeven.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door „F. VON WINDHEIM & C°., VERKOOPHUIS" geteekend is.

Verkoophuis en de bekende Dépôts. (728)

Bij toeval tot billijken prijs TE KOOP:

De Katholiek, deel 1—22, mankeert deel 4. Gebonden in leer met titel.

De Katholieke Nederlandsche Stemmen, van de 1e tot de 16e jaargang, in half leer gebonden.

De Godsdienstvriend, deel 1—15, 28—31, 34—41, 44—49, 51—69, meest allen gebonden.

Portret van Monseigneur Sambin, echte fransche uitgave *f* 1,70.

Brieven *franco* bij den Boekhandelaar de Erven P. T. BRAAM te Rotterdam. (726)

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN ziet het licht:

UITGAVEN DER VEREENIGING „REGT VOOR ALLEN."

HET ULTRAMONTANISMUS,

Brieven aan een vriend,

DOOR

Dr W. J. F. NUYENS.

Prijs *f* 0.30.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.